

A mennyek országának titkai

„A tanítványok pedig hozzá menvén, mondának néki: Miért szólasz nékik példázatokban? Ő pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg. ... Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. ... Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel,

és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. A ti szemeitek pedig áldottak, hogy látnak; és a ti fületek, hogy hallanak.” (Mát.13:10-11, 13, 15-16)

Néktek adatott, hogy értsétek a mennyek országának a titkait. Elsőként azt kell látnunk, hogy a mennyek országának a működése titkos, vagyis nem mindenki értheti. A titkokat mindig csak egy beavatott csoport ismeri, érti. A **Márk 4:11-12**-ben még érthetőbben fogalmaz Jézus: „Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindennek, hogy nézván nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek...” Két csoportról beszél, vagyis vannak a kívül valók - és ezek alapján a másik csoport a belül valók. Nekünk ebbe a belül valók, vagyis beavatottak csoportjába kell tartoznunk.

Kik tartoznak a beavatottak csoportjába? Ha tovább nézzük a magvető példázatát, akkor látjuk, hogy a magvető az Igét hinti, és az vagy behatol a termőföldbe, vagy nem. A termőföld a szívünk, vagyis a szellemünk. Ha be tud oda hatolni Isten Igéje, a Szava, akkor megérthetjük. Tehát Jézus a szellemi szemekről és szellemi fülekről beszélt, amik ha nyitottak, akkor be tudják fogadni Isten beszédét, és megértést kapnak a szívükben a titkokról. Vagyis a szellemünkben kapnak kijelentést, rejtett megértést Isten országáról, annak működéséről. Ha valaki csak az értelmével akarja felfogni, az is kap megértést, de csak a természetes szinten, mert nem fogja meglátni a mögötte lévő (titkos) szellemi dolgokat.

Valójában ez különbözteti meg a keresztyén vallásosságot a valódi keresztyéniségtől. A vallást mindenki megérti, Jézus önmagát áldozta fel a mi bűneinkért, helyettesítő áldozatként feszítették keresztre, és aki elfogadja Jézusnak ezt a helyettesítését, annak Isten bűnbocsánatot, vagy bűneinek eltörlését adja. De egyébként minden marad változatlan az életében, csak ezentúl keresztyénnek mondhatja magát és keresztyén szokásokat vehet fel. Ez gyakorlatilag a bűnbocsánat evangéliuma, és ez így igaz is, de Jézus nem ezt az evangéliumot hirdette.

„Miután pedig János tömlőcbe vettetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának Evangéliumát, és mondván: Betelt az idő, és elközelített az Isten királysága; térjete

meg, és higgyetek az Evangéliumban.” (**Márk 1:14-15**) Láthatjuk, hogy ez az igazi Evangélium, az igazi örömhír, hogy elérkezett Isten országa, a mennyei királyság, amit viszont csak a szellemi értelmünkkel tudunk megérteni. A **Luk.17:20**-ban Jézus ezt mondta: „Megkérdezte pedig a farizeusoktól, mikor jön el az Isten országa, felele nekik és monda: Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el.” Tehát Isten országa, királysága nem a szemmel látható világban érkezett meg, hanem a szellemi világban.

Jézus Nikodémusnak ezt mondta a **Ján.3:3**-ban: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.” Nikodémus a fizikai újjászületésre gondolva értetlenkedett, de Jézus a szellemi újjászületésről beszélt: „Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: Szükség néktek újonnan születnetek.” (**Ján.3:5-7**) Tehát Isten országa a szellemi birodalomban létezik, jelenleg is elérhető, de újjá kell az embernek születni a szellemében, hogy oda be tudjon lépni. Ha újjászületik, akkor a szelleme élővé válik, megértheti a szellemi titkokat, ezáltal beléphet a beavatottak csoportjába.

Hogyan is történik ez az újjászületés? Az **1Pét.1:23** ezt írja: „Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.” Vagyis Isten Igéje az a mag, amelyet a magvető vet az emberek szívébe. Ez a mag romolhatatlan, és örök életet tud teremni, ha behatol a szívünk talajába, és meg tud ott ragadni, vagyis elkezdünk hinni benne. A **Róm.10:13-14** szerint: „Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik (üdvözülni). Mi módon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mi módon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mi módon hallanak pedig prédikáló nélkül?” Vagyis szükséges az Evangéliumot hirdetni, a romolhatatlan magot vetni, és ha van valaki, akinek a szíve befogadó talaj és hit ébred benne, az üdvözülni, újjászületik.

Ezek után valóságosan Isten országához tartozunk, megkapjuk az örök életet és a mennyei állampolgárságunkat. „Mert a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk;” (**Fil.3:20**) Ez egy állampolgárság a szellemi birodalomban, és ez fontosabb, mint bármely nemzeti identitásunk. „Itt már nincs többé görög vagy zsidó: körülmetélés vagy körülmetéletlenség, idegen, szküti, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.” (**Kol.3:11**) Aki valóban újjászületik, valódi új nemzettudata lesz. A szellemi birodalomban két ország létezik, sátn királysága és Isten országa. Ez a szellemi titkok közé tartozik, miként az új állampolgárság is. Természetesen testi szinten megmarad eredeti nemzettudatunk, de akinek ez marad az elsődleges, az a kereszténységét csak a vallás szintjén fogja megélni, és saját életében soha nem tapasztalja meg Isten országának az erejét.

Amikor belépünk Isten királyságába, történik még egy titokzatos dolog. **Ján.1:12-13:** „Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek; Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istentől születtek.” Tehát nemcsak egy új állampolgárságot kapunk, hanem új családba kerülünk, új szülőnk is lesz. Istentől születünk,

Isten fiaivá válunk egy valóságos kapcsolatban (nem elméleti szinten). Isten maga is a szellemi birodalomban létezik, az Ő szellemi királyságában, és amikor mi újjászületünk, beleszületünk az Ő családjába. Ez is egy szellemi titok.

Róm.8:15-17: „Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! Ez a Szellem bizonyoságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak...” Az újjászületés pillanatától kezdve Isten családjának tagjaként élhetünk itt a földi körülmények között. A szellemi birodalomban Isten országához tartozva Isten fiaiként uralkodhatunk a szellemi dolgokon, amik a fizikai világban megnyilvánulva alapvető változásokat eredményeznek. Sátán a pusztítás istene, de mi hatalmat vehetünk rajta és előszólíthatjuk a fizikai világban a helyreállításokat. Jézus is ezt tette: „Ha pedig én Istennek Szelleme által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten királysága.” (**Mát.12.28**)

Ahhoz, hogy a mennyei királyság erői ugyanígy elkezdjenek működni az életünkben, ki kell lépni a vallásosságból, és valósan be kell lépni Isten országába. Ezután valóságosan benne kell élnünk ebben a szellemi királyságban, vagyis minden nap azzal a tudattal kell felkelnünk, hogy Isten fiai vagyunk, Isten erejével felruházva, és az Úrral együttműködve meg tudjuk változtatni ezt a jelenvaló világot. Törekednünk kell arra, hogy felnövekedjünk a szellemiekben, nyitva legyenek a szellemi szemeink és füleink, továbbá naponta kell gyakorlatoznunk a szellemi birodalomban. „Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.” (**Efez.5.8**)

